

32004D0191

L 60/55

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2004 2 27

TARYBOS SPRENDIMAS

2004 m. vasario 23 d.

nustatantis finansinių skirtumų, atsirandančių dėl Direktyvos 2001/40/EB dėl abipusio sprendimų dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo pripažinimo taikymo, kompensavimo kriterijus ir praktines priemones

(2004/191/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tampere vykusio Europos Vadovų Taryba dar kartą patvirtino savo pasiryžimą sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Tuo tikslu bendra Europos prieglobsčio ir migracijos politika turėtų siekti taikyti sąžiningą režimą trečiųjų šalių piliečiams ir geriau valdyti migracijos srautus. Šiuos uždavinius patvirtino 2001 m. gruodžio 15 d. Laekene ir 2002 m. birželio 21 ir 22 d. Sevilijoje vykusios Europos Vadovų Tarybos. Ypač buvo pabrėžta būtinybė kovoti su nelegalia imigracija, išskaitant atitinkamas priemones nelegalių gyventojų grąžinimui skatinti.
- (2) Dėl Direktyvos 2001/40/EB ⁽¹⁾ taikymo gali atsirasti finansiniai skirtumai, kai sprendimai dėl išsiuntimo, nepaisant sprendimą vykdančios valstybės narės pastangų, negali būti įvykdyti atitinkamo trečiosios šalies piliečio arba trečiosios šalies sąskaita. Todėl reikėtų priimti atitinkamus valstybių narių dvišalės kompensacijos kriterijus ir praktines priemones.
- (3) Todėl šis sprendimas turėtų būti pagrindas Šengeno konvencijos 24 straipsnio nuostatų įgyvendinimui būtiniais kriterijams ir praktinėms priemonėms nustatyti.
- (4) Kadangi siūlomos priemonės tikslo, būtent finansinės naštos pasidalijimo valstybėms narėms bendradarbiaujant dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo, kai išsiuntimo sprendimai yra abipusiškai pripažįstami, valstybės narės negali tinkamai pasiekti, ir dėl tos priemonės poveikio jį geriau

galima pasiekti Bendrijos lygiu pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu nesiekama daugiau negu reikia tam tikslui pasiekti.

- (5) Šis sprendimas gerbia pagrindines teises ir laikosi principų, įtvirtintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šis sprendimas siekia užtikrinti, kad būtų tinkamai gerbiamas žmogaus orumas išsiuntimo ar perkraustymo atveju, kaip įtvirtinta Chartijos 1, 18 ir 19 straipsniuose.
- (6) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimanč šį sprendimą, jis jai neprivalomas ir netaikomas. Atsižvelgiant į tai, kad šis sprendimas remiasi Šengeno *acquis* pagal Europos bendrijos steigimo sutarties trečiosios dalies IV antraštinės dalies nuostatas tokiu mastu, koku jis yra taikomas trečiųjų šalių piliečiams, kurie netenkina arba nustoja tenkinti sąlygas, taikytinas pagal Šengeno *acquis* nuostatas trumpam buvimui valstybės narės teritorijoje, Danija pagal minėto protokolo 5 straipsnį per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai Taryba priėmė šį sprendimą, nuspręs, ar jį įgyvendinti pagal savo nacionalinę teisę.
- (7) Islandijos ir Norvegijos atveju šis sprendimas yra Šengeno *acquis* tolesnis plėtojimas, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl tų dviejų valstybių asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽²⁾, tokiu mastu koku jis yra taikomas trečiųjų šalių piliečiams, kurie netenkina arba nustoja tenkinti sąlygas, taikytinas pagal Šengeno *acquis* nuostatas trumpam buvimui valstybės narės teritorijoje, kurios patenka į sritį, nurodytą 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų to susitarimo taikymo priemonių ⁽³⁾ 1 straipsnio c punktą.

⁽¹⁾ OL L 149, 2001 6 2, p. 34.

⁽²⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

- (8) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą. Tokiu mastu, koku šis sprendimas taip pat įgyvendina Šengeno konvencijos 24 straipsnio nuostatas pagal Direktyvos 2001/40/EB 7 straipsnį, jis neturi poveikio Jungtinei Karalystei.
- (9) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius, nepažeidžiant minėto protokolo 4 straipsnio, Airija nedalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą, jis jai neprivalomas ir netaikomas.
- (10) Ši direktyva – tai aktas, kuris remiasi Šengeno *acquis* ir visais atžvilgiais su juo susijęs, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šis sprendimas nustato finansinių skirtumų, kurie gali atsirasti taikant Direktyvą 2001/40/EB, kai atitinkamos trečiosios šalies piliečio (piliečių) išsiuntimas negalimas jo sąskaita, kompensavimo atitinkamus kriterijus ir praktines priemones.

2 straipsnis

1. Sprendimą priimanči valstybė narė kompensuoja sprendimą vykdančiai valstybei narei finansinį skirtumą, kuris gali atsirasti taikant Direktyvą 2001/40/EB, kai atitinkamos trečiosios šalies piliečio (piliečių) išsiuntimas negalimas jo sąskaita.

Sprendimą vykdanči valstybė narė sprendimą priimančiai valstybei narei suteikia bendro pobūdžio informaciją apie išsiuntimo veiksmų orientacines išlaidas.

2. Kompensuojama sprendimą vykdančios valstybės narės prašymu, remiantis minimaliomis faktinėmis išlaidomis ir šiais principais:

- transporto išlaidos. Čia įeina faktinės išlaidos už skrydžio bilietus, neviršijant sumos pagal oficialų IATA tarifą už atitinkamą skrydį išsiuntimo metu. Faktinių išlaidų už vežimą sausuma ar jūra automobiliu, traukiniu ar laivu galima reikalauti pagal antros klasės traukinio ar laivo bilietą už nuvažiuotą atitinkamą nuotolį išsiuntimo metu;
- administracinės išlaidos. Čia įeina mokesčiai už vizas ir už grįžimo kelionės dokumentų išdavimą (*laissez-passer*);

c) lydinčiųjų asmenų komandiruočių dienpinigiai. Jie nustatomi pagal taikytinus nacionalinius teisės aktus ir (arba) praktiką;

d) lydinčiųjų asmenų būsto išlaidos. Čia įeina šių asmenų buvimo trečiosios šalies tranzito teritorijoje ir trumpo buvimo, kuris yra griežtai būtinas jų užduočiai įvykdyti, kilmės šalyje faktinės išlaidos. Kompensuojamos ne daugiau kaip dviejų vienam grąžinamam asmeniui priskirtų lydinčiųjų asmenų išlaidos, nebent, remiantis sprendimą vykdančios valstybės narės vertinimu su sprendimą priimančios valstybės narės sutikimu, reikia didesnio lydinčiųjų asmenų skaičiaus;

e) grąžinamo asmens būsto išlaidos. Čia įeina grąžinamo asmens buvimo tam tikroje įstaigoje faktinės išlaidos, laikantis taikytinų sprendimą vykdančios valstybės narės teisės aktų ir (arba) praktikos. Kompensuojama daugiausia už trijų mėnesių buvimą. Kai yra tikimasi, kad grąžinamo asmens buvimas tęsis ilgiau kaip tris mėnesius, sprendimą vykdanči valstybė narė ir sprendimą priimanči valstybė narė susitaria dėl papildomų išlaidų;

f) medicinos išlaidos. Čia įeina grąžinamo asmens ir lydinčiųjų asmenų gydymo išlaidos neatidėliotinais atvejais, įskaitant būtiną gydymą ligoninėje.

Prireikus, sprendimą vykdanči valstybė narė konsultuojasi su sprendimą priimančia valstybe nare ir susitaria dėl išlaidų, kurios viršija šioje dalyje nustatytas išlaidas, ir dėl papildomų išlaidų.

3 straipsnis

1. Kompensacijos prašymai pateikiami raštu kartu su grąžintinų išlaidų dokumentiniais įrodymais.

2. Kompensacijos galima prašyti tik tais atvejais, kai sprendimas dėl išsiuntimo yra priimtas po šio sprendimo įsigaliojimo.

Kompensacijos negalima reikalauti už sprendimo dėl išsiuntimo vykdymą, kai sprendimas buvo priimtas prieš ketverius metus iki jo įvykdymo.

3. Kompensacijos prašymai, pateikti vėliau kaip po metų nuo sprendimo įvykdymo, gali būti atmesti.

4. Kiekviena valstybė narė šio sprendimo įgyvendinimui įsteigia nacionalinį informacijos centrą ir praneša atitinkamus duomenis kitoms valstybėms narėms.

Sprendimą vykdančios valstybės narės nacionalinis informacijos centras kiekvieną kompensacijos prašymą siunčia sprendimą priimančios valstybės narės nacionaliniam informacijos centrui, kuris sprendimą vykdančios valstybės narės informacijos centrui praneša apie prašymo gavimą.

5. Ne vėliau kaip per tris mėnesius sprendimą priimančios valstybės narės nacionalinis informacijos centras praneša sprendimą vykdančios valstybės narės nacionaliniam informacijos centrui apie prašymo patenkinimą arba atmetimą. Toks pranešimas siunčiamas raštu, nepatenkinimo atveju nurodant priežastis.

6. Kompensacija išmokama ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai sprendimą priimančios valstybės narės nacionalinis informacijos centras pripažino mokėjimą.

7. Sprendimą vykdančios valstybės narės informacijos centrui ir sprendimą priimančios valstybės narės informacijos centrui pranešama apie mokėjimus ir atsisakymus kompensuoti.

4 straipsnis

1. Kad būtų galima stebėti sklandų šio sprendimo ir Direktyvos 2001/40/EB įgyvendinimą, kiekvienas nacionalinis informacijos centras reguliariai teikia informaciją visų pirma apie: visą pagal Direktyvą 2001/40/EB priimtų vykdymo priemonių, už kurias buvo kompensuota pagal šį sprendimą, skaičių, ir visą atsisakymų kompensuoti skaičių kartu su tokio atsisakymo priežastimis.

2. Tokioje informacijoje taip pat gali būti rekomendacijos, kaip patobulinti šio sprendimo kriterijus ir praktines priemones.

5 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2004 m. vasario 23 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. COWEN